

Det bör icke förbises att då denna bergslag af ålder varit ordinarie roterad har den ett onus, från hvilket andra bergslager varit frikallade, och vidare att efter de beräkningsgrunder, som Kollegierna följt, Statsverkets vinst på den tackjernstionde-skatt, som denna bergslag erlagt, sedan ordinarie roteringen införts, uppgår till många millioner. På grund af hvad här ofvan anförts, och med särskildt afseende på de stora lindringar i beskattningsväg, som jeruhandteringen utom bergslag åtnjuter, tvekar jag ej att vördsamast föreslå,

det Riksdagen må besluta, att den hittills från Vesterbergslagen utgående tackjernstionden må för framtiden upphöra.

Stockholm den 27 Januari 1870.

S. Heijkenskjöld.

N:o 6.

Af Herr Heijkenskjöld, Selim: Om särskild skatt å tobaks tillverkning eller försäljning.

Då Kongl. Maj:t i sin Proposition om Statsverkets tillstånd och behof föreslår en ökad beskattning å bränvin och en till 30 procent ökad bevillning, för att till fullo kunna bestrida Statsverkets utgifter, synes mig en annan utväg stå till buds att fylla statsbehofven.

Att beskatta bränvinet, som hårdast skulle drabba allmogén, och ej kunna höja tullen å vin och andra bättre spirituosa synes ej vara rättvist; att höja bevillningen med 30 procent kan väl ej kännas så tryckande, då den så upptages på debetsedlarna, att de kommunala utskylderna ej grundas derpå, men om något annat medel finnes, är det troligen för nationen mera välkommet.

Då förhållandena med grannstaternas tullsatsér å tobak ställa sig så, att någon förhöjd tull ej kan läggas vid införsel på tobaken, så synes mig att Staten kan beredas en betydlig inkomst genom en särskild skatt å tillverkningen eller försäljningen deraf. Man kan väl ej med skäl påstå att

tobak är en nödvändighetsvara, utan tvärtom må medgifvas att den endast begagnas för att tillfredsställa ett visst njutningsbegär, och då dertill kommer att den njuten i stor mängd äfven grundlägger sjukdomar, så tvekar jag ej att föreslå en ökad beskattning på konsumtionen deraf.

Om dessa åsigter gillas, finnes två sätt att gå till väga, antingen att likasom vid brännerierna kontrollörer anställas vid fabrikerna, eller att städer och kommuner bestämma huru många försäljningsställen få finnas inom kommunen. Rättigheten till ett sådant försäljningsställe auktioneras bort för ett år i sender till den mestbjudande och beloppet uppbäres af Kronans tjänstemän.

Stockholm den 27 Januari 1870.

S. Heijkenskjöld.

N:o 7.

Af Herr **Beckman, Anders Fredrik:** *Om fortfarande understöd åt Artisten N. M. Mandelgren för antiqvariska forskningar.*

I likhet med hvad alltsedan år 1862 egt rum anvisade 1868 års Riksdag åt Artisten N. M. Mandelgren "för fortsättning af hans antiqvariska forskningar" ett anslag af 1,500 R:dr för året 1869. Då här bifogade utlåtande af Kongl. Akademien för de fria konsterna, afgifvet den 1 September 1868, med hänsyn till utbekommande af anslaget för år 1869, vitsordar Mandelgrens verksamhet, såsom icke blott nitisk och sjelfuppoffrande, utan äfven för det betydelsefulla ändamålet fruktbringande; då Mandelgren på grund af samma utlåtande fått uppbära sistberörda anslag samt enligt närlagda intyg till Akademien inlemnad, enligt Riksdagens föreskrift, så väl ritningar som reseberättelse för 1869; då af bifogade förteckning synes framgå, att visserligen nära hälften af Sveriges kyrkor blifvit för ändamålet af Mandelgren besökta, men sålunda jemväl att en större del ännu återstår att undersöka; då önskvärdt och för ändamålet främjande synes, att den, hvilken en längre tid haft sig arbetet ombetrodt och detsamma icke utan framgång utfört, sät-